

Konklusion

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på en tvist om fastlæggelse af den retslige kompetence for sammenhængende sager, når denne tvist ikke hører under anvendelsesområdet for direktiv 93/13.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 3. november 2017 — Baltic Media Alliance Ltd mod Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Sag C-622/17)

(2018/C 052/19)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Baltic Media Alliance Ltd

Sagsøgt: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU ⁽¹⁾ af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester kun tilfælde, hvor en modtagermedlemsstat søger at indstille tv-transmission og/eller -retransmission, eller omfatter de også andre foranstaltninger, som modtagermedlemsstaten har truffet for på anden måde at hindre den frie modtagelse af programmer og deres transmission?
- 2) Skal ottende betragtning til samt artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester fortolkes således, at de er til hinder for, at modtagermedlemsstater, når de har fastslået, at materiale omhandlet i dette direktivs artikel 6 er blevet offentliggjort, transmitteret til distribution og distribueret i et tv-program, som er retransmitteret og/eller distribueret via internettet fra en EU-medlemsstat, uden at betingelserne fastsat i direktivets artikel 3, stk. 2, er opfyldt, træffer en beslutning som beslutningen omhandlet i § 33, stk. 11, og § 33, stk. 12, nr. 1, i den litauiske lov om information af offentligheden, dvs. en beslutning, hvorefter retransmitterende selskaber, som opererer på modtagermedlemsstatens område, og andre personer, som leverer tjenester vedrørende distribution af tv-programmer via internettet, midlertidigt skal sørge for, at tv-programmet udelukkende retransmitteres og/eller distribueres via internettet i tv-programpakker, der stilles til rådighed mod et tillægsgebyr?

⁽¹⁾ EUT 2010 L 95, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Roma (Italien) den 3. november 2017 — Alberto Rossi m.fl. mod Ministero della Giustizia

(Sag C-626/17)

(2018/C 052/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Roma